

ning. Jeg maa, ligesom tidligere, hævde, at det forekommer os Forslagsstillere at være et Retfærdighedskrav, vi har gjort os til Talsmænd for, naar vi kræver disse Personer ligestillet i Henseende til kommunal Skattepligt med Landets øvrige Borgere. Jeg nærer det Haab, at det nu skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført, idet jeg betragter det som givet, at der i dette Ting vil være et afgjort Flertal for at ophæve den Urimelighed, der kun alt for længe har bestaaet i denne Henseende. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds har Ordet for at forelægge et i Dag anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wimblad): Jeg skal tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 92 af 25. Maj 1902 om Skolebespisning*. Dette Lovforslag blev for et Par Aar siden vedtaget, vistnok enstemmigt, her i Tinget, idet det lykkedes at forene de forskellige Partier om et Ændringsforslag, som var baseret paa Indrømmelser fra alle Sider. Det Lovforslag, som saaledes blev tilvejebragt, var en væsentlig Forringelse af det, vi havde indbragt. Vi gik dog med til det i Haab om, at det skulde kunne gaa igennem ogsaa i det høje Landsting. Dette Haab blev skuffet, Sagen blev standset i Landstingsudvalget. Vi tillader os derfor nu at tage Lovforslaget op igen, og i den oprindelige Skikkelse, idet vi gaar ud fra, at der nu er Haab om at faa dette vedtaget. Valgene i Maj har jo for en Del forandret dette Tings Sammensætning paa en saadan Maade, at vi har Haab om, at sociale Lovforslag har en god Skæbne i Vente i dette høje Ting, og vi haaber ogsaa at kunne finde Imødekommen i det høje Landsting. Der hersker jo der for Øjeblikket en mildere Stemning, og vi haaber, at den ogsaa maa komme dette lille Lovforslag til gode. Jeg tillader mig at anbefale det til Tingets Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Mads Larsen: Jeg vil rette en Tak til den højtærede Justitsminister for hans Stilling til Konfirmationen af Fundatsen for Gammel Køgegaard, idet han ved denne har varetaget Køge Købstads Interesser og tilvejebragt Mulighed for en naturlig Udvikling af Byen ogsaa til den Side, hvor Gammel Køgegaard er beliggende, en Mulighed, som absolut ikke var til Stede i Forvejen.

Jeg vil derefter fremsætte nogle Betragtninger i Anledning af Herredsfuldmægtigenes Stilling. Førstefuldmægtigene paa vore Herredskontorer har, som ærede Medlemmer ved, en særegen Stilling, idet de er berettigede til at have privat Beskæftigelse ved Siden af deres Embede og er henviste til derigennem at skaffe sig deres væsentligste Indtægt. Denne særegne Stilling foraarsager efter min Opfattelse og de Erfaringer, jeg har gjort paa mange Omraader, en Forhaling af Ekspeditionen af de Sager, som indleveres til Tinglæsning o. s. v., og dette betyder Tab for en Mængde Mennesker. Statshusmænd, Bygningshaandværkere og mange andre vil kunne tale med om, hvilken Ulempe det har været for dem, og hvilke finansielle Tab det tidt har forvoldt dem. Jeg ved meget vel, at dette Forhold har været fremdraget i dette høje Ting gentagne Gange, og at Anker derover altid af forskellige Medlemmer af forskellige politiske Partier er blevet imødegaaet med den Begrundelse, at det vilde være en overmaade kostbar Foranstaltning for Staten, hvis de vedkommende Fuldmægtige skulde ind under almindelige Embedsvilkaar. Derfor er der ikke foretaget noget alvorligt for at bevirke en Forandring af Forholdet. Jeg har nu den Opfattelse, at det Tab, en overmaade stor Mængde af Landets Borgere lider ved den nuværende Ordning, løber op til mere end den forøgede Udgift, Samfundet vilde faa ved en Omordning. At blive ved den bestaaende Ordning synes mig ogsaa en tvivlsom Økonomi, naar man ser hen til, at foruden det finansielle Tab, den paafører mange Samfundsborgere, foraarsager den megen Ærgrelse og Fortrød. Gennem min mangeaarige Virksomhed som Formand for Husmandskommissionen i Odense Amt har jeg ofte haft Lejlighed til at erfare, hvor uheldig den nuværende Ordning er. De Obligationer, som Statshusmændene skal udstede for det Laan, Staten har givet dem Tilsagn om, og Skøder skal tinglæses senest anden Retsdag efter Udstedelsen. Men nu sker det ikke saa sjæl-